

zavod ni zaupal posojila. Da sta potem znana g. Franc Jonke ml. in F. Hasenbüchl za njega poroka bila, da se je od „Südmarke“ dobilo to posojilo. Resnici na ljubo se v tem buticam, posebno pa temu dolgojezičnemu Jesihu, pove, da njega in njih pač se ni nikoli vprašalo za to posojilo. Za Boga miloga, kje bi pač vze! toliko penca? Tudi se ni nikjer drugod vprašalo za to posojilo, ker dala ga je na prvo besedo okrajna blagajna v Konjicah. Ako ravno dolgi Jesih misli, da je vrag v kaj imenitnega v njegovi koži, ker ima vseh sedem poglavitnih grehov v njegovih možganah — povem mu pa naravnost, da zovoljo tega še pa ni nobeden nosil nš za vratom, in tudi nam še niso nikdar obirali naših otrok. Si zastopil?

Severna Amerika. (Milwaukee Wis.)
 Dragi „Štajerc“! V svojem predzadnjem listu si pisal, da se Slovencev po zg. Štajerskem in Koroskem boje, ker pri vsaki priliki rabijo nož. Vendar to ni samo po zg. Štajerskem in Koroskem, to je tudi tukaj. Tudi v Ameriki se boje in sovražijo Slovence radi „lepega“ obnašanja. Skoro vsak dan se čita po časnikih, da so se Slovenci stekli in da so noži igrali velike vloge. Omenimo en slučaj: Lovre Mesarič iz Stopnega pri Makolah je zabodel Matevca Šnajderja iz Jesovca osemkrat z nožem in ga smrtno nevarno ranil. Dne 30. avg. bode obravnava. Omeniti moram, da je bil Lovre Mesarič vedno velik sovražnik Štajerca, sploh en zagrižen klerikalec. Dalje imamo tukaj tudi eno kšajt glavico, ki si je nadal ime „star Amerikanec“, čeravno bo komaj 2 leti tukaj. Tudi on ni Tvoj prijatelj, ampak boji se Te, ker ljubiš resnico. Rekel je da če bi se on spozabil in prijel Štajerca v roke, bi si jih šel takoj umivati. Jazem! Ali si se umil tudi roke, ko si črnil svoje sodelavce pri višjih, da bi jim odzvel kruh?? Ali si se šel roke umivati, ko si dčlal „doppelt silt“, to je po dnevi in ponoči, in s tem vzvel kruh enemu, ki je imel mogoče družino za preživeti? Ne, nisi si umil rok. Vendar vedi, da sta „požretnost in nevošljivost dvz velika greha. Ime še Štajerc zamolči, a če boš še veliko „güča“ se bo slisalo kaj več.
 Good by.

Grozen umor v Stranica pri Konjicah.

Isrveni dopis.

Začetkom meseca avgusta vršla se je pred porotno sodnijo v Celju porotna obravnava proti Janezu Bukošeku, posestniškemu sinu v Stranica zaradi prostega umora. Bukošeka, ki je še le komaj 17 let star, se je dolžilo, da je dne 13. marca t. l. umoril Heleno Jurše, ki je ob tem času stanovala v sosednji hiši. Obtožencu se je pri obravnavi posrečilo dokazati, da je bil ob času, ko se je umor storil, pri nekem črev-

ljaru, ki tudi v bližini stanuje. Tudi trditve državnega pravdnika, da je imela Bukošekova rodbina ključ od vrat, skózi katera je prišel morilec v sobo Helene Juršetove, je neosnovana, ker se ni dalo dognati, da so bila ta vrata dne 13. marca sploh zaklenjena. Obtoženec je imel tudi na levi roki med palcem in kazalcem urezno rano. Državni pravdnik je trdil v svoji obtožnici, da si je Janez Bukošek to urezno pridobil pri usmrtitvi Helene Juršetove. Pri obravnavi pa se je dokazalo, da je imel Janez Bukošek to rano že pred umoritvijo in sicer se je doguvalo, da se je v roko uredal, ko si je v kleti prirezaval držaj od motike. Najobtežljiveje je bilo za Janeza Bukošeka osem krvnih kapljic, ki so jih našli na njegovi srajci. Sodnijski izvedenci so izjavili, da te krvne kapljice na srajci ne prihajajo od kake žile odvodnice. Izvedenci so tudi nadalje izjavili, da ti madeži na srajci niso prišli od ureznine na roki. Neke priča, ki je bila z Bukošekom v preiakovalnem zaporu, je izpovedala, da ji je Bukošek v zaporu sam priznal, da je Juršetovo Leniko umoril, a tej priči se ni moglo verjeti, ker je še le komaj 14 let star in je še stirikrat radi hudodelstva tatvine predkaznovan. Vsi so torej mislili, da bo Bukošek oproščen, ker ni imel dovolj povoda za usmrtitev Helene Juršetove.

Predvsem najvažnejše je bilo, da je neki krojač, ki ni pri pravi pameti, sam priznal, da je Leniko Juršetovo umoril, ker se ni hotela z njim omožiti. Ta krojač je imel z umorjenko ljubavno razmerje in je še pri obravnavi sami trdil, da bi je vzal za ženo, ko bi ne bila umrla, v teku 14 dneh. Gotovo je bil tudi on (ta krojač) oče otroka, ki so ga našli zdravniki v trebuhu umorjene Helene. Ta človek je že tudi več deklet oskrnil. Tako je tudi enkrat nekemu dekletu grozil z nožem, ker mu ni privolila. Zdravniki so krojača preiskovali in so nato izjavili, da ta krojač vse podrobnosti o umoru tako natanko ve, da je nemogoče in tudi izključeno, da bi si vse te trditve izmislil. Tako je na primer ta norec pripovedoval, da je umorjenka ravno še pred smrtjo krompir lupila; in v resnici so se našli krompir in olupki. Neki mali fantek je videl, ko je morilec zbehal in je še v isti noči šestiri pričam pravil, da je imel morilec brado in tudi kapo na glavi. To se tudi strinja s krojačem, kajti krojač ima brado in je tudi navadno kapo nosil. Tudi krojačeva srajca je bila polna človeške krvi. Ko so zrvečer 13. marca rožni venec molili, se je ta bebec jokal in dejal: „Bož meni odpusti, Tebe sem žalil!“ Ta krojač je tudi dvakrat na skrivno prišel k umorjenki, akoravno ni imel ničesar tam opraviti. Kakor je to povsod navadno, hotel je pri svoji žrtvi jokati. Znano je tudi, da ravno taki butelni (topoglavci), ki so zelo poltni, storé najstrašnejša hudodelstva, ne da bi vedeli, kaj delajo. Zatorej ni bilo nikakega povoda sato, da bi se temu ne verovalo, kar je ta krojač sam

priznal. Seveda na obtožno klop ni mogel priti, ker ni pri pravi pameti; a to ne izključuje, da je on storilec. In vkljub temu je bilo osem porotnikov, ko so izrekli, da je mladi Janez Bukošek kriv umora na Heleni Juršetovi. Vsi sodniki in tudi državni pravdnik in vsi poslušalci so se kar začudili, ko so ta krivdorek slisali in obtoženec je iskliknil: Tako gotovo, kakor je Kristus po nedolžnem umrl, tako gotovo sem jaz nedolžen. Zagovornik je takoj vložil proti razsodbi pritožbo zaradi ničnosti in te dni je prišel telegram iz Dunaja na sodnijo, da so spodje na Dunaju z glavami majali, ko so razsodbo prečitali. Medtem pa so najglasovitejši strokovnjaki v Gradcu, na Dunaju, v Pragi, Berlinu in Königsbergu (Kraljevcu) na Pruskem izjavili, da sploh ni mogoče, da bi krvne kapljice na srajci Janeza Bukošeka prihajale od kake žile odvodnice. Tudi priča, ki je prej izjavil, da je Bukošek svoje dejanje sam priznal, je svojo izpovedbo preklival in bo sedaj sam prišel brčkone pred sodnijo radi krivega pričevanja. Ni sedaj nikake dvombe, da so se v tem slučaju izvedenci in porotniki hudo zmotili. Obžalovati se pa mora, da je mladi Janez Bukošek radi velikega razburjenja vsled obaodbe v sedemletno težko ječo nevarno zbolel, tako da so ga morali dati v jetniško bolnico. Pridobil si je v zaporu tudi pljučno bolezen. To je zelo žalostno, če pomislimo da je Janez Bukošek na usmrtitvi Lenike Juršetove popolnoma nedolžen. Tu se zopet vidi, kako lahko nedolžnež nesrečen postane, in kako previdni morajo biti tisti možje, ki sedé na porotniških klopeh. Nova obravnava se bo že meseca oktobra vršila in gotovo se bode tudi s tem končala, da bo mladi nedolžni Janez Bukošek oproščen. Mogoče je pa tudi, da sploh ne pride do obravnave, ker je že danes razvidno, da so vsi dokazi, ki govore proti Bukošeku, za nič in da so se gospodje porotniki v tem slučaju zmotili, vsaj 8 od njih se je gotovo zmotilo.

Novice.

Zopet politični uboj. Kako grozovito so prvaški časopisi in slovenski zagriženi hujkači naše ljudstvo podivjali, to je razvidno iz raznih pretepop in ubojev, ki se v naših krajih z vsakim dnevom množijo. Liberalci in klerikalci se dandanes kar pobijajo. Pred kratkem izvršil se je zopet tak slučaj političnega uboja. V bližini Železnikov na Gorenjskem arečala sta se posestnik Šuštar in posestnik Tušek. Prvi je član sokolskega društva in drugi hud klerikalec. Vseled tega sta se že dolgo sovražila. V jesni je sgrabil Šuštar poleno in je z njim tako dolgo po Tušku udrihal, da je ta na prizadetih ranah umrl. Iz golega političnega sovraštva se je izvršil torej zopet krvavi uboj! In zdaj vprašamo vsacega trezno mislečega človeka: Ali ni to najhujša podivjanost? In kdo je kriv, da se razvijajo iz poštenih posestnikov navadni ubijalci in morilci? Hujkači so krivi! Žalibog, da se nahajajo med temi prvaškimi hujkači večidel duhovniki, ki bi morali medsebojno ljubezen pridigovati. Daleč smo prišli v slovenskih pokrajinah! „Inteligentni“ sloji, kakor duhovniki, advokati, učitelji itd., bi morali ljudstvo izobraževati in duševno ter pravno vzgajati. Namesto tega pa le ljudstvo hujkajo in šuntajo - nesrečo. Tako vodi prvaška „politika“ aliv ječo ali pa v mrtvašnico. Črevi krivci pa se doma na mehki zofi amejajo čez nahujekano ljudstvo, katerega udirajo in obirajo ter hujkajo, da se pobija...

Iz Spodnje-Štajerskega.

Irtelej gazarno branbo v Ptaju, ki se je vršil obenem z delnim zborom štajerskih gasilcev preselilo soboto in nedeljo, obnesel se je vskljot slabemu vremenu prav imenitno. Ze v soboto zvečer je prišlo blizu 150 tujih gasilcev, ki so skupno z domačimi in civilnim prebivalstvom ob velikem navdušenju praznovali 40 letnico tega vrliga društva. Slavnosti je predsedoval šupan in poslanec g. Jos. Ornič, ki je v lepih besedah ob burnem odobravanju pojasnil pomen te svečanosti. Potem je izvršil vodja c. kr. okrajnega glavarstva, g. dr. Netoliczka dekoracijo „hauptmana“ ptujskih gasilcev g. podžupana Johana Staudte. Kakor znano,

Črnagora kraljestvo.

Poročali smo že, da so se vršile te dni v Cetinju velike slavnosti. Kneza Nikito so namreč kraljem proglasili. Naša slika kaže pogled na kraljevo palačo neposredno po tej slavnosti. V ospredju vidimo krepke črnogorske postave S proglasitvijo Črnogore za kraljevino seveda Srbi niso zadovoljni, ker so hoteli biti voditelji na Balkanu. Ravzen monakoveškega kneza imamo zdaj v Evropi same kralje in cesarje. Pusbnega političnega pomena take komedije balkanskih „Zaunkönigov“ seveda nimajo.

Vor dem fürstlichen Palais nach der Königsproklamation in Cetinje

Zahtevajte v vseh trgovinah „Štajerčeve“ užigalice!